

საქმე №1/3522-19
გამოძიების №-----

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

27 აგვისტო, 2019 წელი
თბილისი

ქ.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი
განხილვის კოლეგიის მოსამართლე **დავით მგელიაშვილმა**

სხდომის მდივნის – ლელა აბალიშვილის,
სახელმწიფო ბრალმძებლის – ნ-----,
ადვოკატის - მ-----,
ბრალდებულის – ს-----

მონაწილეობით, ღია სასამართლო სხდომაზე განიხილა სისხლის
სამართლის საქმე ბრალდების გამო:

ს-----, დაბადებულის - 1-----,
საქართველოს მოქალაქის, პირადი №-----, განქორწინებულის, საშუალო
განათლების მქონის, ნასამართლევის, რეგისტრირებულის: ქ.თბილისი, გ-----
დ----- ქუჩა №--ში; ფაქტობრივად მცხოვრების: მ----- რაიონის
ს----- წ----- მიმართ დანაშაულისათვის, რაც გათვალისწინებულია
საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151¹-ე მუხლის 1-ლი
ნაწილით.

აღწერილობით – სამოტივაციო ნაწილი :

სისხლის სამართლის საქმის მასალების მიხედვით, ბრალდებულ ს-----
---ეს ბრალი ედება მასში, რომ ჩაიდინა ადევნება, ესე იგი ოჯახის ერთი
წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ უკანონო თვალთვალი,
არასასურველი კომუნიკაციის დამყარება ტელეფონის საშუალებით და
ნებისმიერი სხვა განზრახი ქმედება, რომელიც სისტემატურად
ხორციელდება და იწვევს პირის ფსიქიკურ ტანჯვას და პირის მიმართ
ძალადობის გამოყენების საფუძვლიან შიშს, რაც პირს ცხოვრების წესის
მნიშვნელოვნად შეცვლის რეალურ საჭიროებას უქმნის.

აღნიშნული გამოიხატა შემდეგში:

2--- წლიდან 2019 წლის ივნისის თვემდე დროის პერიოდში, ს-----ე

ახორციელებდა ადევნებას არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფი ყოფილი მეუღლის - გ-----ს მიმართ. კერძოდ, არ აძლევდა მას ნორმალური ცხოვრების საშუალებას, სისტემატურად მიდიოდა მის საცხოვრებელ სახლთან, მდებარე - თბილისი, ჰ----- ქუჩა N---- და უთვალთვალებდა მას. ასევე, სოციალური ქსელისა და სატელეფონო კომუნიკაციის საშუალებით ამყარებდა არასასურველ კომუნიკაციას, ეუბნებოდა, რომ სახეში შეასხამდა მჟავას და დააინვალიდებდა. ს-----
- ზემოაღნიშნული ქმედებებმა გ-----ის ფსიქიკურ ტანჯვა გამოიწვია, შეუქმნა ძალადობის გამოყენების საფუძვლიანი შიში და ცხოვრების წესის მნიშვნელოვნად შეცვლის რეალურ საჭიროება.

ჩადენილი ქმედებისათვის ს-----ე 2019 წლის 22 ივნისის დადგენილებით მიცემული იქნა სისხლის სამართლის პასუხისგებაში ბრალდებულის სახით და წარედგინა ბრალდება დანაშაულისათვის, რაც გათვალისწინებულია 11¹,151¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით.

ბრალდებულმა ს-----ემ აღიარა მის მიმართ ბრალად წარდგენილი დანაშაულებრივი ქმედება და სადავოდ არ გახადა ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი არც ერთი მტკიცებულება. კერძოდ, ბრალდებულის აღიარებითი, დაზარალებულის და მოწმეთა ჩვენებები, 2--- წლის და 2019 წლის შემაკავებელი ორდერის ოქმები, რომლებიც საფუძვლად დაედო მის ბრალდებას.

ამრიგად, საქართველოს სსკ-ის მე-13 მუხლის საფუძველზე მტკიცებულებათა შეფასებისას, სასამართლო მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ ერთმანეთთან შეჯერებული, ეჭვისგამომრიცხავი და საქმეში არსებული ზემოაღნიშნული პირდაპირი მტკიცებულებების ერთობლიობა უტყუარად ადასტურებს, რომ ბრალდებულმა ს-----ემ ჩაიდინა საქართველოს სსკ-ის 11¹,151¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაული.

ს----- პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა ის, რომ აღიარა, მოინანია ჩადენილი დანაშაული და ხელი შეუწყო სწრაფი და ეფექტური მართლმსაჯულების განხორციელებას.

ს----- პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება სსკ-ის 53¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად არის ის, რომ დანაშაული ჩადენილია ოჯახის წევრის მიმართ.

სასჯელის დანიშვნისას სასამართლო ასევე ითვალისწინებს ბრალდებულის მიერ ჩადენილი ქმედების მოტივს, მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მის განხორციელების სახეს, ხერხს, მართლსაწინააღმდეგო შედეგს და წარსულ ცხოვრებას.

აღნიშნულ გარემოებათა და საქმეში გამოკვლეულ პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებათა გათვალისწინებით, ბრალდებულ ს-----ეს უნდა დაენიშნოს შესაბამისი მუხლის სანქციით გათვალისწინებული არასაპატიმრო სასჯელი - ჯარიმის სახით, ვინაიდან აღნიშნული სასჯელი სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნის განხორციელებას. კერძოდ, სამართლიანობის აღდგენას, ახალი

დანაშაულის თავიდან აცილებასა და დამნაშავის რესოციალიზაციას.

ამასთან, სასჯელის დანიშვნისას სასამართლო ითვალისწინებს სსკ-ის 59-ე მუხლის მოთხოვნას (სასჯელის დანიშვნა განაჩენთა ერთობლიობის დროს).

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 258-260-ე, 269-ე, 271-274-ე, 277-278-ე, 292-293-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. ს-----ე ცნობილი იქნას დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 19, 344-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 5000 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ, რაც საქართველოს სსკ-ის 62-ე მუხლის მე-5 ნაწილის შესაბამისად (პატიმრობაში ყოფნის ვადის გათვალისწინებით - 2019 წლის 21 ივნისიდან 2019 წლის 27 აგვისტოს ჩათვლით) შეუმცირდეს და განესაზღვრა ჯარიმა 3 000 (სამი ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

2. საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის თანახმად, ბოლო განაჩენით დანიშნულ სასჯელს დაემატოს წინა განაჩენით დანიშნული დამატებითი სასჯელის მოუხდელი ნაწილი - ჯარიმა 9 000 (ცხრა ათასი) ლარის ოდენობით და საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლიობით, ს-----ეს ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა - 3000 (სამი ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ, ხოლო დამატებითი სასჯელის სახით - ჯარიმა 9 000 (ცხრა ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

3. ს-----ს მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა გაუქმდეს და იგი დაუყოვნებლივ გათავისუფლდეს სასამართლო სხდომის დარბაზიდან.

4. განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება დაუყოვნებლივ აღსრულებას.

5. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, თბილისის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით.

მ ო ს ა მ ა რ თ ლ ე

დავით მგელიაშვილი